

Luggemised.

Wagga naene.

Ühhes Saksama kõrtsis istusid kord kuus jodikut pole õni omma winaflaside jures, ja rakisid ka sest, et kui nemmad nüüd winaks koio lähewad, siis on naestega suur riid ja pahhandus, et pea ka rusfikaga peab mees naesele näitama, et naene, kui nõdram loom, peab järrele andma ja wait jama.

Üks nendest ütles: „Ei minno naene polle kül mitte nenda, waid ma tahhaksin kaš se peäle kihla weddada, et kui meie nüüd praego lähheksime keik kuus omma soja peaga tedda ülleatama, siis ei lausuks temma mitte üht pahha sanna wasto: ja kui meie peakime ka nüüd keik õje weel temma käest söki küsima.“

Teised ütlesid - wasto: „Ei se wõi olla!“ — Weddasid kihla, et iggaüks lubas teisel õhtul omma hinna eest meest wina naga jota, kui temma kiitlemine töeks saab.

Tõusid lauast üles, ja purjotasid lauldes ja õisates selle ühhe mehhe maia pole. Üks lõi kõrwaste wastu ust, teine, kolmas; üks kukkus hagišt lahti.